

מסכת נדרים

פרק ב משנה ה

נָדַר בְּחֵרֶם וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּחֵרְמוֹ שֶׁל יָם. בִּקְרָבּוֹ,
וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּקִרְבָּנוֹת שֶׁל מְלָכִים. הָרִי עֲצָמֵי קִרְבּוֹ,
וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּעֶצֶם שֶׁהִנַּחְתִּי לִי לִהְיוֹת נוֹדֵר בּוֹ.
קוֹנָם אֲשֶׁתִּי נִהְיִית לִי, וְאָמַר לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּאֲשֶׁתִּי הָרֵאשׁוֹנָה
שֶׁגִּרְשָׁתִּי, עַל כֵּלָּן אֵין נִשְׁאָלִים לָהֶם. וְאִם נִשְׁאָלוּ, עוֹנִשִּׁין
אוֹתָן וּמַחְמִירִין עֲלֵיהֶן, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים,
פּוֹתְחִין לָהֶם פֶּתַח מִמָּקוֹם אַחֵר, וּמְלַמְּדִים אוֹתָן כִּדֵּי שְׁלֹא
יִנְהָגוּ קִלּוֹת רֹאשׁ בַּנְּדָרִים: